

[Inge Krogh]

tage derud til svangerskabskontrol. Man frygter, at kontrollen vil blive forsømt, og at det opsøgende arbejde er vanskeligt derfra. Man frygter, at det også vil gå ud over hjembesøg efter fødslen, samt at kvinder, der har født, ikke vil benytte sig af afdelingen for barselhvile på klinikken på St. Møllevvej.

Besvarelse (2/5 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Efter § 7, stk. 2, i lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygienje og fødsels-hjælp påhviler det amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner at udarbejde en plan for de forebyggende helbredsundersøgelser og fødsels-hjælpen (fødsels-hjælpsplan) og revidere planen i det omfang, udviklingen gør det påkrævet. Planen og revisionen af denne skal godkendes af indenrigsministeriet efter forhandling med sygehusrådet.

Indenrigsministeriet har den 9. januar 1976 godkendt en midlertidig fødsels-hjælpsplan for Københavns kommune. Planen gælder efter eget indhold til 1. april 1978, og indenrigsministeriets godkendelse er derfor også udtrykkeligt gjort tidsbegrænset til 1. april 1978.

I den midlertidige plan påregnes Skt. Josephs hospitals fødeafdeling anvendt til ca. 3.000 fødsler årligt, ligesom Skt. Josephs hospital skal fungere som jordemodercenter (svangerskabskontrol, mødreundervisning m. v.) for de pågældende fødende kvinder.

Indenrigsministeriet har endnu ikke fra Københavns kommune modtaget en ny plan, men forventer en sådan i nærmeste fremtid. Indtil kommunen fremsender en ny fødsels-hjælpsplan, betragter indenrigsministeriet den midlertidige plan som fortsat gældende.

Når den ny fødsels-hjælpsplan for Københavns kommune foreligger, vil indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen drage omsorg for, at kvinder bosiddende i Københavns kommune får tilfredsstillende mulighed for svangerskabskontrol, mødreundervisning, fødsel på sygehus samt barselhvile.

Indenrigsministeriet kan imidlertid ikke tage stilling til indholdet af den ny fødsels-hjælpsplan, før Københavns kommune har vedtaget en sådan plan og i overensstemmelse med lovgivningen har fremsendt denne til ministeriet.

Københavns magistrat har modtaget kopi af denne skrivelse og er samtidig anmodet om snarest muligt at fremsende en fødsels-hjælpsplan for tiden efter 1. april 1978 til indenrigsministeriets godkendelse.

Til *udenrigsministeren* (26/4 78) af:

Halvgaard (FP):

»Hvilke initiativer har udenrigsministeren taget over for de italienske myndigheder for at sikre danske vognmænd og deres lastvognstog imod røveri og chikanerier under kørsel i Italien?«

(Spm. nr. 709).

Begrundelse.

Blandt danske langtursvognmænd hersker der efterhånden så stor nervøsitet og usikkerhed i forbindelse med kørsel i Italien, at chaufførerne ikke engang ved højlys dag tør forlade deres vogntog selv for en kort spise-pause. Man har blandt vognmænd ligefrem en fornemmelse af, at italienske myndigheder i visse tilfælde har en forbindelse med røverierne.

Besvarelse (8/5 78):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg har orienteret den italienske delegation til det netop afholdte rådsmøde i Bruxelles om, at jeg vil tage denne sag op under det officielle besøg, jeg aflægger i Rom den 23.-25. maj d.å.

Til *justitsministeren* (26/4 78):

Jørgen Junior (FP):

»Er der truffet endelig afgørelse om nedlæggelsen af kriminalpolitiet i Maribo?« (Spm. nr. 711).

Begrundelse.

Der henvises til lederen i Lollands-Posten den 19. april 1978, hvoraf det fremgår, at kriminalpolitiet i Maribo nedlægges på grund af såkaldte rationaliseringsbestræbelser, bestræbelser, som det i det konkrete tilfælde er svært at se tjener noget fornuftigt formål, men som medfører, at Maribo får en